

Ett genmäle och en rättelse.

1) Lever *Thanasimus formicarius* på fruktträd? I en notis i häfte 3 av Ent. tidskrift innevarande år har d:r N. A. KEMNER be-
tvivlat riktigheten av en av mig lämnad uppgift om förekomsten av
Thanasimus formicarius-larver å äppelträd. I mitt meddelande om
fyndet anför jag *Thanasimus*-larver från nio olika lokaler av 15 under-
sökta. Inalles anträffades 68 exemplar. I ett enda fall hittades 33
exemplar, i ett annat 11, i ett tredje 9, i ett fjärde 8, eljes blott 1—2
eller alls intet. KEMNER förvånar sig över förekomsten av denna arts
larv å fruktträd, enär den ju sedan gammalt är känd för att leva av
barkborrar, och han förmodar därför, att larverna i stället tillhört någon
Malachius-art.

Jag vet naturligtvis mycket väl, att *Thanasimus* egentligen är ett
barrskogsdjur, men att den ofta träffas i lövskog, är även visst. Det
är ju att märka, att antalet larver i förevarande fall är försvinnande
litet: bland 19,527 å träden anträffade insekter voro blott 68 *Thanasimus*-
larver. Larven måste således sägas vara ytterst fåtaligt och spora-
diskt förekommande. I det fall, då 33 larver anträffades, gällde det
en gammal, mycket vanskött trädgård med ett ytterst rikhaltigt bestånd
av insekter av olika slag: 5,974 sådana insamlades. Sålunda utgöra i
detta fall de funna *Thanasimus*-larverna blott 0,55 % av hela summan,
något som till fullo visar fyndets tillfälliga karaktär. Fördelade på hela
summan 19,527 av i samtliga gördlar tillvaratagna insekter, utgöra de
68 *Thanasimus*-individen en ännu mindre, ja, försvinnande liten del,
eller endast 0,35 %. D:r KEMNER har fullkomligt förbisett detta, liksom
han heller ej synes ha märkt, att en stor mängd andra insekter (visserligen
icke larver) tillfälligtvis ha anträffats å fruktträden och anförts i proto-
kollen. Hit höra t. ex. *Phyllotreta nemorum*, *Ph. vittata*, *Sitona lineata*,
Orchestes quercus, *O. pilosus*, *Cyphon variabilis*, *Helophorus nubilus*,
Coccidula scutellata, *Trapezonotus arenarius*, *Sphragisticus nebulosus*, *Gast-
rodes grössipes*, *Leuctra klapäleki*. Och vad säges om ett av undersök-
ningens viktigaste resultat, nämligen att en insekt, vars övervintring
förut ej alls iakttagits i trädgårdarna, *Pentatoma rufipes*, anträffades i ej
mindre än 3,763 exemplar!

Rörande ovannämnda *Gastrodes* må särskilt framhållas, att den i
lika hög grad som *Thanasimus* är ett barrskogsdjur. *Cyphon*, *Helophorus*,
Coccidula och *Leuctra* äro fuktighetsälskande insekter eller rent av vatten-
insekter, men anträffades det oaktat på fruktträden.

Att så livliga och rörliga djur som *Thanasimus*-larver stundom, rent undantagsvis, kunna anträffas bl. a. i fruktträdgårdarna, är sålunda knappast ägnat att förvåna. Sannolikt ha i de föreliggande fallen barrträd funnits i omedelbara grannskapet. I ett fall, just på det ställe, där de

33 *Thanasimus*-larverna anträffades, var detta bevisligen händelsen.

Dessutom anser jag det ej otänkbart, att *Thanasimus* kan leva på de barkborrar, som finnas på fruktträden, där ju flera arter (t. ex. *Scolytus mali*, *S. rugulosus*, *Anisandrus dispar*) förekomma.

Malachius-arterna, till någon av vilka enligt d:r KEMNER larverna skulle ha hört, äro lika litet som *Thanasimus* bundna till eller ens allmänt förekommande på fruktträd. Skulle d:r KEMNER framdeles komma att anträffa larver av detta släkte på fruktträd, vilket jag ej alls håller för osannolikt, är dock även detta levnadssätt tillfälligt och utan värde som argument i frågan rörande de av mig anträffade larvernas identitet, vilken står fast.

Det synes mig föga lämpligt att på så lösa grunder betvivla en annan persons uppgifter och bestämningar. Likaledes är det mig obegripligt, hur d:r KEMNER i egenskap av tillfällig vikarie för redaktören velat utnyttja tidskriftens utrymme för ett så ovederhäftigt uttalande som det anförda.

2) Lever *Branchipus* i saltvatten? I Fauna och Flora år 1924 publicerade d:r HARALD HUSS en uppsats över ett i starkt saltvatten levande kräftdjur. Djuret hade dessförinnan sänts d:r KEMNER till bestämning, enär d:r HUSS ansåg det vara av stort intresse att få utrönt namnet på detta egendomliga djur, som trivdes gott och utvecklade sig förträffligt i en salthalt, som var 5—10 gånger högre än världshavets. D:r KEMNER bestämde djuret till *Branchipus*, varpå d:r HUSS publicerade den ovannämnda artikeln i Fauna och Flora, omnämmande det egendomliga kräftdjuret under detta namn och behandlande dess för ett »sötvattdjur» ytterst märkliga och förvånansvärda levnadssätt. Som jag misstänkte, att ej allt stod rätt till med bestämningen, bad jag d:r HUSS att få några exemplar för undersökning, vilken önskan d:r HUSS också omedelbart var vänlig att villfara. Misstanken besannades, i det arten ej alls befanns vara en *Branchipus* utan naturligtvis tillhörde den sedan gammalt från de starkt salthaltiga salinerna i Syd-europa ytterst välkända *Artemia salina*, en art, varom en hel litteratur upp vuxit och som på senare tid även utgjort ett tacksamt objekt för studiet av sambandet mellan en arts morfologi och beskaffenheten av den miljö, vari den lever. Denna art lever uteslutande i mer eller mindre starkt salthaltiga vatten, och fallet var sålunda i själva verket ej alls märkligt. Misstaget hade lätt kunnat undvikas, om d:r KEMNER vänt sig till en specialist för att få djuret bestämt.

O. Lundblad.